

Pazudušās brilles

Karolīna Maldonado

Patiess stāsts no Bolīvijas.

Bija pirmā skolas diena. Andrē bija sajūsmā! Tagad viņš mācījās pirmajā klasē. Viņš jau bija liels bērns!

Bet, kad viņš nonāca skolā, tā šķita pārāk liela un biedējoša pat lielam bērnam. Viņš cieši turēja Mamī (mamma) roku.

„Viss būs kārtībā.” Mamī pasmaidīja. „Sasveicinies ar savu skolotāju. Esi jauks pret saviem klasesbiedriem. Un neaizmirsti parūpēties par savām brillēm.”

Pirms nedēļas Andrē saņēma savas pirmās brilles. Vecāki vienmēr viņam atgādināja par tām rūpēties.

Mamī pamāja ardievas. „Lai tev jauka diena!”

Taču Andrē *nebija* jauka diena. Notika kaut kas šausmīgs!

Pēc skolas viņš pieskrēja pie Mamī. „Es pazaudēju brilles!” viņš iesaucās. „Es visur izmeklējos, bet nevarēju tās atrast!”

SJUZENAS TEODORO ILLUSTRACIJAS

„Ak vai!” Mamī izskatījās noraizējusies. „Palūgsim palīdzību Debesu Tēvam.”

„Tev liekas, ka tas palīdzēs?” viņš jautāja.

„Pamēģināsim un tad redzēsim. Debesu Tēvs vienmēr uzklausā mūsu lūgšanas,” sacīja Mamī.

Andrē ar Mamī noskaitīja lūgšanu. Viņi lūdza Debesu Tēvam palīdzēt Andrē atrast brilles.

Nākamajā skolas dienā Andrē joprojām skuma. Tad pie viņa pienāca kāds zēns.

„Manuprāt, šīs ir tavas.” Viņš turēja rokās viņa brilles. „Es tās atradu pie futbola laukuma.”

Andrē apskatīja brilles. Tās bija viņējās! Viņš tam nespēja noticēt.

Pēc skolas viņš pieskrēja pie Mamī un cieši viņu apskāva.

„Tu atradi savas brilles!” viņa teica. „Tu noteikti par to ļoti priecājies.”

„Jā!” Andrē teica. „Taču es esmu vēl priecīgāks par to, ko iemācījos.”

„Un kas tas ir?”

Andrē plati pasmaidīja. „Lūgšana patiešām strādā!” ●